

# РЕШЕНИЕ

№ 971

гр. София, 13.02.2013 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на 18.01.2013 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Павлова**

**ЧЛЕНОВЕ: Мартин Аврамов**

**Мария Попова**

при участието на секретаря Даниела Иванова и при участието на прокурора Балев, като разглежда дело номер **6599** по описа за **2012** година докладвано от съдия Весела Павлова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Г. Р. Д. от [населено място], чрез процесуалния представител адв. И. Б. срещу решение от 11.06.2012 г. по н.а.х.д. № 22400/2011 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 3 състав.

С обжалваното решение Софийски районен съд е изменил НП № 63215 от 27.06.2011 г. на заместник-началник на отдел „ПП“ при СДВР в частта, в която на Г. Р. Д. за извършено от него нарушение по чл. 150 а, ал. 1 от ЗДвП е наложено наказание – глоба в размер на 300 лева по чл. 177, ал. 1, т. 2, предл. 2 от ЗДвП, като е намалил определената глоба от 300 лева на 200 лева.

Касаторът твърди, че обжалваното решение е постановено в нарушение на материалния закон – отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН. Поддържа, че между АУАН и НП има несъответствие при словесното изписване на твърдяното нарушение и при посочване на правната му квалификация, което нарушение е съществено и обуславя извода за незаконосъобразност на НП. Иска отмяната на съдебния акт и постановяване на друг по съществото на спора, с който да бъде отменено НП № 63215 от 27.06.2011 г.

Ответникът – СДВР – ОПП, не се представлява и не изразява становище по

касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е неоснователна и решението на СРС следва да бъде потвърдено.

Административен съд София град, XIII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е и основателна.

Съгласно чл. 218, ал. 1 АПК съдът разглежда жалбата само относно сочените касационни основания. На основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът следи служебно единствено за валидността и допустимостта на обжалваното решение, както и за нарушение на материалния закон.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, но същото е постановено в нарушение на материалния закон.

Установената от СРС фактическа обстановка се възприема от настоящата касационна инстанция. На 24.05.2011 г. около 04.00 часа в [населено място], по [улица] Г. Р. Д. управлява лек автомобил „БМВ” с рег. [рег.номер на МПС] с посока на движение от [улица] към [улица], без да притежава съответното свидетелство за управление на МПС.

В АУАН е посочено, че лицето управлява описания лек автомобил, без да притежава СУМПС – неправопособен водач, като нарушението е квалифицирано като такова по чл. 150, ал.1 от ЗДвП.

С НП е отразено, че касаторът управлява процесното МПС, без да притежава съответното СУМПС, отнето по реда на чл. 171, т. 1 от ЗДвП и с това е нарушил чл. 150 а, ал. 1 от ЗДвП.

Касационната инстанция намира за основателно твърдението на касатора за несъответствие между словесното описание на твърдяното административно нарушение и нарушената правна норма, така както са посочени в АУАН и в НП.

Нормата на чл. 150, ал. 1 от ЗДвП предвижда, че всяко пътно превозно средство, което участва в движението по пътищата, отворени за обществено ползване, трябва да се управлява от правоспособен водач, освен когато превозното средство е учебно и се управлява от кандидат за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство по време на обучението му по реда на наредбата по чл.152, ал.1, т. 3 и при провеждането на изпита за придобиване на правоспособността по реда на наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 4. Нормата урежда общото правило, че МПС следва да се управлява от правоспособен водач.

Нормата на чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП урежда задължението, че за да управлява моторно превозно средство, водачът трябва да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него превозно средство.

Следователно, ако е посочена като нарушена нормата на чл. 150 от ЗДвП, следва да се има предвид, че е налице управление на МПС от принципно неправопособен водач. Ако е посочена като нарушена нормата на чл. 150 а, ал. 1 от ЗДвП, то нарушението ще се изразява в управление на МПС от правоспособен водач, но не притежаващ валидно СУМПС по определена причина. Отделно от тези две нарушения е възможно и трето нарушение по чл. 183, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, изразяващо се в просто неносене на документи, в т.ч. и СУМПС).

В случая между словесното описание, дадено в АУАН и в НП е налице несъответствие. Даденото в АУАН описание „управление на МПС, без да притежава

валидно СУМПС – неправопособен водач” води до извода, че лицето въобще не притежава валидно СУМПС, т.е. не се явявал на изпит за правоспособност. Затова е посочена като нарушена и нормата на чл. 150 от ЗДвП, уреждаща общото задължение ППС да се управляват само от лица, които са преминали обучението и са придобили правоспособност.

В НП е дадено различно словесно описание – „управление на МПС, без да притежава съответното СУМПС, отнето по реда на чл. 171, т. 1 от ЗДвП”. Прието е, че е нарушена нормата на чл. 150 а, ал. 1 от ЗДвП, т.е. лицето има издадено СУМПС, но същото му е отнето по реда на чл. 171, т. 1 от ЗДвП.

Следователно, от описанието на нарушението в АУАН и в НП и от посочените различни нарушени разпоредби не може да се установи по категоричен начин какво е твърдяното административно нарушение. Описаното в АУАН нарушение е различно от описаното в НП, което е съществен порок от формата на АУАН и НП и засяга съществено правото на защита на наказаното лице да разбере точно за какво деяние е повдигнато административнонаказателното обвинение. Необосновано СРС е приел, че описаните като нарушени разпоредби на чл. 150 и чл. 150а, ал.1 от ЗДвП уреждат едно и също задължение за водачите на МПС, като видно от мотивите на съдебния акт въззивната инстанция не е обсъдила и твърдяното несъответствие между словесното описание на деянието, дадено в АУАН и това, съдържащо се в НП. За да е налице законосъобразност на НП, между АУАН и издаденото НП не следва да е налице несъответствие, освен ако се касае за допуснатата нередовност на акта, която може да бъде преодоляна по смисъла на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН. В случая нарушението не е от такъв характер, тъй като описанието на деянието в АУАН е непълно и е подведено под една норма (тази на чл. 150 от ЗДвП), а описанието на деянието в НП е много по-пълно и ясно и като нарушена е посочена друга норма – тази на чл. 150 а, ал. 1 от ЗДвП.

По така изложените съображения касационната жалба се явява основателна и обжалваното решение като неправилно следва да се отмени, като се отмени и НП № 63215 от 27.06.2011 г., издадено от заместник началник отдел „ПП” при СДВР.

Неоснователно е искането за присъждане на адвокатско възнаграждение, тъй като съгласно Тълкувателно решение № 2 от 03.06.2009 г. на Върховен административен съд по тълк.дело № 7/2008 г. административните съдилища не присъждат разноски в производствата по касационни жалби срещу решенията на районни съдилища по административнонаказателни дела.

Водим от горното, Административен съд София град, XIII касационен състав

### Р Е Ш И

ОТМЕНЯ решение от 11.06.2012 г. по н.а.х.д. № 22400/2011 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 3 състав, като вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 63215 от 27.06.2011 г. на заместник-началник на отдел „Пътна полиция” при СДВР в частта, в която на Г. Р. Д. за извършено от него нарушение по чл. 150 а, ал. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание – глоба в размер на 300 лева по чл. 177, ал. 1, т. 2, предл. 2 от ЗДвП.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

